Anarkisten

Nr. 7	5 Øre.	Fredag den 14. August 1908	5 Øre.	2. Aarg.

ORGAN FOR SKANDINAVIEN

Udg. af en Gruppe Anarkister. Ansvarh. J. Mortensen.
5 Ø. pr. Nr. 35 Ø. halvaarl. Udland 10 Ø. pr. Nr., 1 Kr. aarl.

Generalstrejke!

—o—

Naar en ny Idé bliver fremført, da rejser der sig altid en født Modstand imod den, og gaar Idéen ud paa at rokke ved de bestaaende Samfundstilstande, optaarner der sig en Modstand, som synes uovervindelig, ikke alene fra dem, hvis Interesser, den vil beskære, men ogsaa fra dem og maaske mest fra dem, der vil have den største Fordel af Idéens Virkeliggørelse.

Saaledes med Generalstrejkens Idé. Arbejderne Verden over har gentaget Smædeordet efter de borgerlige Politikere — »Generalvanviddet« — og Idéens Talsmænd er Gang paa Gang forhaanet og slaaet ned, og saa — ja, saa pludselig en Dag staar vi overfor Idéens Virkeliggørelse uden ret at vide hvorledes.

De økonomiske Forhold forandrer sig pludselig; — de viser deres revolutionære Natur. — Pludselig er der Kamp over hele Linien, og ud af de mange forvirrede Tanker stiger stolt og stor Generalstrejkens mægtige Idé, som det eneste Vaaben, der er tilbage.

Hvor mange Tusinde danske Arbejderhjerner har ikke i de sidste Dage beskæftiget sig med Tanken uden ret at vide det, ligesom Sulten kommer den frem og gør sig gældende.

Den kommer, naar Tankestrømmen svinger ind over Øjeblikket. Den svæver, som en Aand over Arbejdernes Forsamlinger, den staar som en truende Sky over Hovederne paa dem, der i Fredstid har suget den arbejdende Klasses Blod. Den er Haabets Trøst for de Undertrykte i Kampens Stund, den er selve Oprørskampens Idé.

Der er sagt om den sociale Generalstrejke, at den er den fredelige Revolution, og dette er sikkert rigtigt; men mere sikkert er det, at den almindelige Generalstrejke er det største og det bedste Vaaben, det arbejdende Folk er i Besiddelse af.

Intet er som den i Stand til at lægge blot for Menneskeheden den besiddende Klasses Uduelighed og Ynkelighed.

Se blot »Pressen«, som Overklassen i disse Dage udgiver; — hvorledes vil disse Mestre for Fremtiden forlange et ordentligt Arbejde af Typograferne.

Generalstrejken viser ikke alene, hvor lidt Overklassen betyder; men den banker ind i Arbejdernes Hjerner Forstaaelsen af, at Arbejderklassen bærer hele Samfundet, at den er Skaberen af alle Værdier, at Samfundet intet er uden den, at den netop er Samfundet, og Samfundet den; og det er det eneste, vi mangler endnu.

Store Generalstrejkeidé! Giv os Klarhed og Styrke i den kommende Kampens Tid, hvor kun saa faa af dem, du skal besjæle, kender dig ret.

International Samfølelse.

—o—

Daglig indløber Meddelelser om, at vore Kammerater i Tyskland og Sverig er fuldtud klare over Situationen.

I Tirsdags Aftes lykkedes det „Aarhus Stiftstidende" at faa en Sending af „Flensborg Avis" hertil, hvilke Blade uddeltes til Tidendens Abonnenter. Den gaar dog ikke mere, idet Typograferne paa „Flensborg Avis" har erklæret at ville nedlægge Arbejdet, hvis Eksperimentet gentages.

— — —

Personalet hos Aktieselskabet Schmidts Bogtrykkeri i Helsingborg har efter Forespørgsel hos Svenska Typografförbundet i Stockholm nægtet at udføre en dansk Bestilling paa Plakattrykning. Selskabet har telegrafisk indrapporteret Sagen til den almindelige svenske Bogtrykkerforening og forlangt Ordre om, hvorledes den skal forholde sig.

Mystisk Forsvinden!

—o—

Christine Petersen, en Datter af en Arbejdsmand, der bor i Slagelsegade, tjente indtil i Tirsdags ude i Traktørstedet „Over Stalden".

Men siden Tirsdag Eftermiddag *har ingen set hende.*

Hun har sendt et Postkort fra Tivoli, hvor hun har været den nævnte Aften tilligemed sin Kæreste, en tysk Montør; men det er alle de Livstegn hun har givet fra sig.

Man gætter paa Mord eller Selvmord. Christine Petersen var noget nedtrykt i den senere Tid og udtalte ofte stærk Frygt for Kærestens uberettigede, men voldsomme Skinsyge.

***

Mylius Erichsen.

—o—

Lever han eller er han død?

I de senere Dage har hinanden modstridende Telegrammer givet Læseverdenen det Indtryk, at Mylius Erichsen dog ikke er omkommen.

Man støttede sig dels til det Faktum, at der intet Navn var nævnt, og at „Lederen" altsaa kunde betyde en anden arktisk Ekspeditions Leder, dels har den Omstændighed, at der efter Mylius' Papirer paa dette Tidspunkt skulde være udsendt fem mindre Ekspeditioner fra „Danmark-Ekspeditionen", og at det da var Lederen af en af disse, virket tvivlsættende.

Imidlertid synes følgende Telegram fra Aalesund at slaa alle Tvivlsrygter ned.

„Kaptajnen paa Hvalfangeren „Sjøblomsten", der lige er indkommen til Aalesund, hævder, at *Mylius Erichsen, Høeg-Hagen og en Eskimo er død.*

Kaptajnen erindrer, at han har talt med Matros Christiansen, Dr. phil. Wegener, Premierløjtnant Trolle, Stud. mag. Johansen, 1. Maskinmester Wienschenk, Elektrotekn. Hagerup, Islods Ring, Matros Poulsen, Lærer Manniche, 2. Styrmand Gustav Thostrup og Matros Hansen."

Det knager, det lysner!

Skotøjsarbejderne vil ikke gaa ind paa Forliget.

—o—

Saa er altsaa Dagen kommen, da Striden skal ledes ind paa nye Spor, da Arbejdernes »øverste Repræsentanter« for hele Landet er samlet for at tage »endelig Stilling« til Bergs og Konsorters Forligstilbud.

Øverste Ledere! — Endelig Stilling.

Ja! Tidligere var det saa, at naar Taburetterne fra Farimags- og Rømersgade havde taget en Beslutning i et eller andet Stridsspørgsmaal, da kunde denne Beslutning betragtes som den endelig afgørende, som en Parole, der blindt blev fulgt af de 100,000 Menige i den store Arbejderarmé, og vé den Formastelige, der turde mukke i Geleddet.

Men de gyldne Tider er forbi. De 100,000 har begyndt at indse, at de ikke kan staa som ansvarsløse Udøvere af den Ordre, der gives fra oven, men at det derimod er dem selv, der maa være de øverste Ledere af deres egen Kamp, **og at kun dens egen Beslutning er den endelig afgørende.**

Derfor bliver det interessant at se, hvilket Resultat Repræsentantskabet for

»De samvirkende« idag vil komme til, om de paa Trods af al Opposition fra neden tør overbyde Storkapitalisten Berg i at haane Arbejderne ved at vedtage det af Berg stillede **sindssvage, umulige** Forligstilbud.

Maaske vover de det, men det vil da komme til at svie til dem selv!

Og de maa da regne med, at Arbejderne ikke vil lystre Befalingen, men gaa de Veje, de mener, er de rigtige.

Thi hvorledes skulde f. Eks. **Skotøjsarbejderne** kunne lade sig nøje med en Afgørelse som den, der er foreslaaet i Forliget, og som byder dem at gaa i Arbejde paa alle de gamle Betingelser under de gamle Slaveforhold og tilmed være udsat for alle de ekstra Chikanerier fra Formand **Schmidt**, som denne aandelige Stymper i al sin opblæste Dumhed sikkert vilde byde dem i det Øjeblik, de igen gik i Arbejde under ham.

Men heldigvis gaar det heller ikke saa vidt. Det borger den Stemning for, der i Aftes herskede paa Skotøjsarbejdernes Generalforsamling, hvor ikke en Røst hævede sig for at give efter, **men hvor alle var enige om ikke at indgaa paa Forliget, uanset Repræsentantskabets Stilling dertil idag.**

Og lignende Stemning er der sikkert ogsaa i de andre Fag.

Derfor kniber det svært for de Herrer Diktatorer i »De samvirkende Fagforbund«.

Med Skræk iagttager de, hvorledes det knager og bryder i Sammenføjningerne paa den gamle Pjimsoller, som allerede længe har »flydt paa Lasten«, som saa længe har »flydt paa Lasten«, som, saa holdtes oppe i Kraft af den store Masses Sløvhed, men som, nu da den skal vise sig i oprørt Hav, ynkelig truer med at synke.

Men glædeligt er det at se den Forstaaelse, der begynder at trænge igennem hos Arbejderne. Skal de tilkæmpe sig Fremskridt, da maa de ikke bøje sig for nogen Diktatur fra oven, **hvad enten den kommer fra den ene eller den anden Side.**

De maa til Fulde lære at forstaa Karl Marx's Ord:

Arbejderklassens Frigørelse maa være **Arbejdernes** eget Værk!

Fra Malmø.

—o—

Socialdemokraternes Forræderi mod Arbejderne.

Med Glæde har forstaaende Arbejdere set paa den mere og mere klassebevidste Arbejderbevægelse, der i den senere Tid synes at dukke frem baade herhjemme og hos vore svenske Kammerater.

Nys fulgte vi med Spænding den mægtige Kamp, der førtes i Sverrig mellem Overklasse og Underklasse, en Kamp, hvor Arbejderne tog deres Tilflugt til mere direkte Vaaben, og hvor Bourgeoisiet følte Grunden ryste under sig ved Knaldet fra Eksplosionen paa Malmø Red.

Men den skæbnesvangre Forbindelse mellem Døgnpolitik og Arbejderbevægelse, det forbandede Hensyn til Stemmetallet sløvede Arbejdernes Vaaben, slog dem til Jorden, bandt de kæmpendes Hænder og bøjede deres Nakker atter ind under Aaget ved skændigt Forlig.

Vi herhjemme har under den foreliggende Situation at lære og drage Erfaring af den svenske Arbejderkamps Forløb. Og for yderligere at understrege disse Erfaringers Værdi gentager nu den samme Historie sig igen ovre i Malmø.

Vi læste med Interesse og Sympati om Malmø kommunale Arbejderes Strejke, der blev iværksat, fordi Kommunen nægtede at genantage de Havnearbejdere, der under den store Havnekonflikt nedlagde Arbejdet, og afskedige de arbejdende Skruebrækkere, der var gaaet i deres Pladser.

Men Strejken vakte Modstand — baade direkte og indirekte — fra de socialdemokratiske Politikeres Side og fra Centralstyrelsen („de samvirkende"), og denne Modstand har desværre nu evnet at skade føleligt de strejkende Arbejdere.

Ikke nok med at Centralstyrelsen har nægtet at sanktionere Strejken og derved svigtet Arbejderne i deres fuldt berettigede Kamp, men endog *direkte* **hjælper** de socialdemokratiske Blade Kapitalisterne til at knægte de strejkende. Saa utroligt det end skulde lyde, skriver den svenske „Socialdemokraten" (et værdigt Sidestykke til den danske) en Artikel, hvor der fuldstændig tages Afstand fra Strejken, der paa det kraftigste misbilliges som fordærvelig og uberettiget.

En uberettiget Strejke!

Tre Spalter benytter „Arbejdernes Blad" for at falde Arbejderne i Ryggen.

Er det da nuderligt, at Kapitalisterne har let Spil? Det er lykkedes dem at skaffe ca. 300 Skruebrækkere (Studenter og Kontorfolk), der skal besørge det nødvendigste for at faa Renovationen udført og skaffe Gas til Belysning af Hovedgaderne. Men saa meget har det dog virket, at der nu desværre ingen Udsigt er til at gennemføre Strejken med godt Resultat, specielt da Arbejderpressen stiller sig saa kontra.

Som Bevis for den udmærkede Stemning og det gode Sammenhold, der er mellem Arbejderne, men hvis Virkninger nu ødelægges af Socialdemokratiets Stemmefiskeri, kan vi anføre, at Sporvejsfunktionærerne paa deres Generalforsamling vedtog med 250 Stemmer mod kun 13 at nedlægge Arbejdet for at støtte deres Klassefæller. Men da denne Beslutning nægtedes Sanktion fra Centralledelsen i Stockholm, er deres Strejke ikke blevet til noget, og et vigtigt Vaaben er unddraget de strejkende.

Paa et Møde i „Folkets Hus" i Malmø (hvor Gasbelysningen var afløst af Tællelys) herskede der stor Harme mod hele det politiske Kleresi, der af Hensyn til de kommende Valg hjalp Overklassen at slaa Arbejderne ned. Og af hele Stemningen kan man slutte, at — bliver end denne Gang den vaagnende bevidste Arbejderbevægelse slaaet ned — da gødes Jordbunden derved yderligere for de nye Tankers Vækst, og Vejen banes for rene Linier.

I Længden kan den socialdemokratiske Anti-Arbejderpolitik ikke spærre Vejen, den vil tværtimod bidrage til — ved sine Resultater — at sprede Uvidenhedens og Forblindelsens Taage og give den virkelige Arbejderbevægelse Vind i Sejlene.

Men — Erfaringerne, der høstes, er bitre og triste! Dog, de skal huskes. Og netop nu er det værd for danske Arbejdere at drage gavnlig Lære ud af de seneste Begivenheder i Sverig for at staa parat og hindre de skændige Forlig og Nederlag, der nu fra visse Sider forberedes — ikke alene mod de Arbejdere, der er midt ude i Striden, men mod hele Arbejderklassen.

Litograferne
vedtager Forliget.

Generalforsamlingen i Nat.

—o—

Litograferne har i Nat efter en haard Kamp, **der varede indtil Kl. 3 i Morges,** vedtaget at gaa ind paa Forliget. Denne Vedtagelse staar i skærende Modstrid med den Stilling, Litograferne hidindtil har indtaget.

Forklaringen paa dette blev dog Gang paa Gang fremsat under Forhandlingerne i Nat, nemlig den, at Litograferne er et meget lille Fag, og de turde ikke paatage sig Ansvaret for en omfattende Kamp, og selv de, der holdt stærkest paa at gaa ind paa Forliget, udtalte Haabet om, at et andet Fag vil forkaste det.

Dette er altsaa sket, men det retter ikke paa Litografernes skæve Stilling. Alle troede dog, at det var for hele Arbejderklassen, de kæmpede. Det var altsaa kun for dem selv, som Overklassens »Presse« har skrevet.

Tyranni og Forræderi!

—o—

Udgivelsen i Gaar af »Ny Tid« er ialdet Typografforbundets Ledelse for Brystet, er kommen den paa tværs. Man har over for Bladets Redaktør »Socialistisk Ungdomsforbund«s Formand, Chr. Christensen, forbudt Bladets Udgivelse og truet med eventuel Anvendelse af Strejkevagter.

Typografforbundet har dermed paa den lumpneste Maade klargjort sin Stilling under den nuværende Kamp og til det forræderiske Forlig.

Gement er det at forbyde »Ny Tid«, der klart og afgjort taler Arbejdernes Sag, at udkomme, mens et Blad som »Social-Demokraten«, der kun har sat sig som Opgave at forkvakle Kampen og i Forening med Arbejdskøberne at franarre Arbejderne Kampens velfortjente Løn — betegnende er det, at dette Organ uanfægtet af Striden, Dag efter Dag faar Lov at udkomme i mægtige Oplag.

Under disse Omstændigheder er det os en Fornøjelse at kunne stille dette Blads Spalter til Disposition for Arbejderklassens virkelige Talsmænd, og vi haaber, uanset alle Vanskeligheder og Kneblingsforsøg, i denne Kampperiode og for Fremtiden at kunne publicere vore Tanker til Gavn for Arbejdernes Sag.

Johs. Mortensen.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Pressen
som Malkeko for Staten.

—o—

En postal Usømmelighed.

Vi er blevet opmærksom paa en Usømmelighed af saa grov en Natur, at vi kun forbavses over ikke før at have set den offentlig paaanket. Og naar vi drager den frem her, er det i det forfængelige Haab, at rette Vedkommende skal blive opmærksom derpaa og hurtigst skride til en Forandring af Forholdet.

Som Offentligheden ved, paatager Postvæsenet sig Distributionen af Bladene.

Dette sker derved, at de respektive Blades Ekspeditioner anmelder Bladet paa Posthuset og samtidig betaler for et Kvartals Udbringen af Bladet med $^1/_2$ Ø. pr. Nummer. Dette er i sig selv saa gammeldags, at man hurtigt burde skride til den Forandring, at det var nok at anmelde og forudbetale for en Maaned ad Gangen

Naa, men de pergamenttørre Mumier, som lægger deres visne Kløer over al dansk Administration og dækker over alt Støvet i de mugne Kontorer, har sagtens overvældende Indflydelse i Postvæsenet som i vort Samfunds mange andre Væsener.

Derfor lader vi dette ligge.

Men det andet Forhold er det, som har faaet os til at tage til Orde. Og det er det, der udvises, naar Postvæsenet modtager Abonnement paa Postkontorerne.

Naar man paa Postkontoret melder sig som Abonnent paa et Blad, faar man Lov til først og fremmest at betale for hele det Kvartal, i hvilket man melder sig, uanset, om der er gaaet 2 eller $2^1/_2$ Maaned af Kvartalet.

Men hvorledes gør Postvæsenet?

Det beholder ganske rolig alle Pengene og gør først op, naar Kvartalet er omme.

Praktisk talt vil det sige, at **Postvæsenet i de sidste Dage før et Kvartalskifte indkasserer uhyre Summer i Abonnement for det kommende Kvartal og først tre Maaneder efter afleverer Pengene til deres respektive Ejermænd.**

Det betyder igen saa meget som, at Postvæsenet tager **et kvart Aars Rente** af de Pengesummer, der tilhører den danske Presse.

Men at Staten paa den Maade ganske blu beriger sig paa Bladenes Bekostning, er saa usømmeligt, som vel tænkes kan. Og her skal nedlægges en alvorlig Protest mod den Vindskibelighed, der dikterer en saadan Holdning fra Statsmagtens Side.

Muligvis burde den danske Presse ved en Fælles-Optræden paa dette Punkt tvinge Postvæsenet til en mere retfærdig Maade at gøre sig Indtægter paa.

Virkelig Socialisme!!!

—o—

„Soc.-Dem." fortæller til Morgen, at Etatsraad Ferslew, den stenrigeArbejdsudbytter, havde haabet at faa Postbudene til at gøre Skruebrækkertjeneste for sig.

Meningen var, at Postbudene, som ellers møder Kl. 5 om Morgenen og sorterer Blade, skulde mød eKl. $3^1/_2$ i disse Dage og indpakke de Aviser, som Hr. Ferslev ikke kan faa andre til at pakke. I Stedet maa Etatsraaden nu ligesom de øvrige Andelshavere i „Pressen", sende sine Eksemplarer uindpakket paa Posthuset, hvor de derefter bliver sorterede sammen med de andre Postsager.

Men synes „Soc.-Dem." ikke, at det havde været mere stemmende med socialistisk Forstaaelse, om Postbudene i det hele havde nægtet at udbringe „Pressen".

Nej, vi er endnu ikke længere end, at Bladet finder det naturligt, at Postbude og Jernbanefunktionærer først opfylder Pligten mod Staten og *bagefter* mod deres Klassefæller!!!

Naar Benene uddeles.

—o—

Kulisseintriger og Familjeassurance.

For nogen Tid siden meddeltes i Bladene om *C. Hørdums* Tilbagetræden som Repræsentant i Folketinget for 9de Kreds.

I og for sig er det — som vi tidt nok har paapeget — rasende ligegyldigt, hvem eller hvor mange „Repræsentanter" Arbejderpartiet har i den til den kapitalistiske Stats Betryggelse kongelig privilegerede danske Rigsdag.

Men naar en Mand som Hørdum, der *bag Kulisserne* i adskillige Aar har trukket i Hovedtraadene og gennem sin op i Alderen vundne „Erfaring" har præget saa meget af det danske Socialdemokratiets Arbejde i *meget konservativ* Retning, trækker sig ud af det, betyder det reelt set en lille Smule, idet den revisionistiske Fløj med *Borgbjerg* som Fanejunker da styrkes, medens Peter Knudsens Parti for en Del svækkes.

Dog er det langt morsommere i Øjeblikket at iagttage de Manøvrer, som udspilles fra forskellige Sider, for at faa besat det ledige Mandat.

I Øjeblikket synes Revisionisterne at have sejret, idet 9de Kreds Vælgerforening har udsendt Meddelelse til Ritz. Bur. om, at Møllermester Hansen — en decideret Borgbjerger — er udpeget af denne som Kandidat.

Dog er ikke alt dermed afgjort. Hovedbestyrelsen skal sanktionere Valget, og Hovedbestyrelsen staar stadig i Peter Knudsens Tegn, blindt følger den ham paa alle Principafgørelser. Han har et decideret Flertal i den Forsamling.

Da Hørdum nedlagde, var det fra den øverste Ledelses Side et Ønske, at

G. Chr. Olsen,

Hørdums Svigersøn, „Soc.-Dem."s Rigsdagsreferent, „Ravnen"s Redaktør, Reklamør og Revisor ved Bryggeriet „Stjernen" m. m. m., skulde have Mandatet. Da hans Val gabsolut ikke blev akcepteret af Vælgerforeningen, viste man denne den Haan at pege paa *Oscar Jørgensen.* Alene Henvisningen til denne Herre var af en saadan Art, at Vælgerforeningen skarpt og afgjort tog det Standpunkt at udse „en af deres egne" til Pladsen. Og det blev da Møllemesteren.

Om G. Chr. Olsen er der jo kun dette at sige, at han aldeles uden Gnist af Personlighed blindthen og slavetro har fulgt sin Svigerfader og P. Knudsen i deres selv for de fleste *indenfor* Partiet altfor moderate Politik. Og det vil vel sige noget, naar man derinde kalder Borgbjergs Politik for *moderne og frisindet.*

Men foruden de her nævnte er der endnu en Mand, der har været svært paa Tæerne for at faa Benet, og det er selveste

Lyngsie.

Naar denne imidlertid slet ikke er kommen i Betragtning, skønt han i Forhold til Olsen, Jørgensen og Hansen jo er en langt betydeligere Personlighed og langt dygtigere Mand, saa skyldes det Modstand fra selve Ledelsens Side.

Lyngsie vil have en sikker københavnsk Kreds. Han har sagt nej til Horsens, fordi den ikke er sikker, og han mente som Forretningsfører for „Dansk Arbejdsmands Forbund" at have Krav paa 9. Kreds, da dette er en Kreds, hvor Hundreder af Vælgerne er Arbejdsmænd.

Men Lyngsie har aldrig været P. Knudsens Mand. Lyngsie har altid været den nuværende Raadmand *for* meget Arbejder.

— — —

I Øjeblikket synes altsaa den revisionistiske Fløj at have de bedste Chancer. Og der er en Mulighed for, at Hovedbestyrelsen denne Gang maa bøje sig for Kravet fra Knudsens Side og antage Møllermanden.

Men Hørdum og Svigersønnen græder. Thi naar G. Chr. alligevel ikke kan faa 9de, saa kunde „den Gamle" godt have siddet der en Samling til. Da vilde der maaske have været større Chancer for *Familjeassurancen.*

Dagens Nyt.

—o—

Næstved Byraad har vedtaget et kommunalt Elektricitetsværk i Forbindelse med Kommunens Vand- og Gasværk. Der er bevilget 210,000 Kr. til Anlæggelse af Værket, som skal opføres efter Tegninger af Ingeniør P. A. Petersen.

Ulykke. Under Kongebesøget ved Hirtshals i Tirsdags rev et Par Heste, der blev spændt fra, sig løs og for ind i Menneskemængden. En gammel Kone, Grete Christensen, blev ved denne Lejlighed saa ilde tilredt, at hun i Dag er afgaaet ved Døden.

Pesten og Koleraen i Rusland. Paa Kirgisersteppen er der forefaldet nye Tilfælde af Pest. Den 12te ds. konstateredes i Guvernementet Astrakan 21 Koleratilfælde, af hvilke 18 var dødelige, og i Guvernementet Saratow 23 Tilfælde af Kolera, af hvilke 15 var dødelige.

Lemvig Jernbanestation er i Nat totalt nedbrændt. Kontorinventariet reddedes, hvorimod Stationsforstander Juels Indbo brændte. Aarsagen til Ildens Opkomst kendes ikke.

Udlandet. Fra Stettin meddeles,: Nitterne fra Skibsværftet Vulcan afholdt i Gaar et stormende Møde, paa hvilket de bl. a. søgte at storme Talerstolen. *Ved Afstemningen stemte alle Tilstedeværende mod Arbejdets Genoptagelse.*

Kampen.

—o—

Alle Løjserbladene, alle disse Klude, der blafrer for Pengeinteressernes Vinde, har hylet jammerligen.

De skaber sig og taler om den Samfundsskade, det volder, at man for nogle Dage maa undvære en *Cawlings* Løgne, en *Johannes Hansens* Jonglørkunster, en *RobertHenriques' Tudehornsignaler*, en *Frantz von Jessens* Hareskaarvid, en *Frejlif Olsens* Fyrværkerieller en *Witzanskys* Skratten!

Som om det har det ringeste — blot et Fnug af Betydning i Sammenligning med de absolute Principspørgsmaal, som danner Fundamentet for denne Kamp.

Hvis Arbejderne sejrer denne Gang, og vi maa tro, at de gør det, da har de opnaaet to Ting, *to store Resultater*.

De ene er *udadtil* at fastslaa, at det for Arbejderklassen er det vigtigste at opnaa Indflydlse og — foreløbig — Medbestemmelsesret over Arbejdsforholdene. Dette fastslaas mest eklatant derved, at man lader Kapitalisterne vide *paa den eftertrykkeligste Maade* — ved at unddrage dem deres betalte Løgneforsvarere —, at man sætter al sin Evne ind paa at erobre Retten til *Herredømmet* paa Arbejdspladsen.

Men ogsaa *indadtil* er naaet et stort Resultat. Efter mange Aars dvalebunden Sløvhed — en Følge af den moralske Slappelse, som Nederlaget gennem Lock-out-Forliget medførte og maatte medføre — er Arbejderne atter vaagnede og har brugt det Vaaben, der er deres det dyrebareste.

Før Lock-out-Forliget hørte vi stadig og stadig Arbejderen sætte Udbytteren Stolen for Døren med et manende: *Strejke!*

Undertiden maaske brutalt; men hvad saa? Tager Kapitalen maaske med Fløjelshandsker, naar det gælder om at lade Arbejderen gennem Arbejdsløshed *betale* for Kapitalisternes mislykkede Spekulationer?

Nej, haardt imod haardt, som Kællingen sagde, da hun satte Bagen mod Kirkegaardsmuren!

Og *før* Forliget kunde man mærke paa Arbejderne ved deres stadige Trusler, at de var sig deres Magt bevidst.

Men dette er Betingelsen for Socialismens sejrrige Frmgang, at Arbejderne til enhver Tid tror paa og benytter deres Magt i den fuldeste Udstrækning! Og Ve over dem, der har vanskelliggjort dette i de senere Aar!

Thi *efter* Forliget hørte vi saa at sige aldrig Truslen: Strejke!

Nej — hvad er det for et Raab, hvilken Trusel er det, der stadig har lydt for vore Øren i de senere Aar?

Tænk jer om, Kammerater. Er det ikke stadig og stadig Ordet *Lock-out*, der har afløst Ordet *Strejke?*

Jo, det er saa, og det er det ydre Udslag af den Magtforskydning, som Forliget medførte. Det forbandede Forlig lagde nemlig Hovedmagten hos Udbytterne, den Hovedmagt, som før laa hos Arbjderen.

Før Forliget truede Arbejderen, *efter* Forliget var det Udbytteren, der kunde true!

— — —

Men naar disse Kampdage kan bevirke, at Arbejderne atter faar Følelsen af, at *de* har Magten, naar dette kan vække dem af deres Søvn, og naar de nu atter vil indse, at ikke de skrevne Overenskomster, men de *levende Krav* maa komme i første Række, da er det det andet store — maaske langt det største — Resultat af denne Kamp.

Hil Eder, danske Typografer, som ved Eders maalbevidste Holdning har hejst de gamle Kampsignaler paany.

Vor Skarnkasse

Der siges, at „Folkets Avis" Udgiver, den bekendte Arbejderven **R e x**, var saa ivrig for at faa sit Blad ud, at han — hvis han havde kunnet faa Tilladelse fra Typografforbundet — vilde være gaaet over til en ny Bogtrykker, skønt han derved vilde komme til at betale en Bøde for Kontraktbrud til den tidligere Trykker af ca. 40,000 Kr.

Nu maa Rex nemlig med Sorg se Annoncer (ogsaa Rufferiannoncerne) gaa til „Aftenbladet", og maaske han ikke kan faa dem igen, naar han faar Lov at spekulere videre i „Arbejdervenlighed".

Fejghed.

—o—

Arbejdskøberne har besluttet ikke at samles til Generalforsamling før Mandag.

Samtidig er det Rygte udspredt, at de var tilbøjelig til at akceptere Bergs Forligstilbud.

Dette er selvfølgelig kun et fejgt Forsøg paa at luske sig fra at tage Stilling til Forliget før Arbejderne.

Dette, at Arbejdskøberne holder sig tilbage, vil nu blive brugt til at lægge endnu mere Pres paa Arbejderne, thi forkaster Arbejderne Forliget, da staar de organiserede Vampyrer uden Skyld i hele den smaaborgerlige offentlige Mening.

Men dette „tric" er gennemskuet, og i Arbejdernes Bevidsthed vil Arbejdskøberne staa som de fejge Uslinge, de er, der ikke tør tage Ansvaret for det, de selv har anstiftet.

—a—b.

Paragraf 10.

—o—

»Social-Demokraten« gør sig i Dag al optænkelig Umage for at slaa fast, at det er fuldtud berettiget, hvis »de samvirkende«s Repræsentantskab i Dag vil jage Arbejderne i Arbejde. Bladet citerer § 10 i »de samvirkende«s Love og nævner Navnene paa Repræsentantskabets Medlemmer, der »**har Afgørelsen i deres Haand.**«

Vi vil ikke undlade at citere denne § 10 for vore Læsere.

»Naar en paabegyndt eller paatænkt Arbejdsstandsning antager eller truer med at antage saadanne Dimensioner, at den indeholder Fare for Arbejdets rolige Gang i andre Fag, **skal det Fag, der er i Strid, søge Striden afsluttet eller undgaaet, naar Repræsentantskabet forlanger det med ²/₃ Majoritet.**«

De skal afslutte Striden, ligegyldigt om det bliver ved det skammeligste Nederlag!

Det er rart, at vi dog nu faar trukket disse mugne Paragrafer frem i Dagslyset og bedre endnu at faa dem prøvet i Praksis.

Vi tror dog ikke, det gaar som Præsten præker. Som Skotøjsarbejderne i Aftes vil de andre Arbejdere sikkert heller ikke lade sig knægte af de 150 Overhøvdinge, der i Dag samles, men absolut nægte at bøje sig for »de samvirkende«. Lad saa denne Knutorganisation end gaa i Stykker. Derved sker saa vist ingen Skade.

„Nya Folkviljan",

Socialistisk Tidning för Sverig.

Redaktør: **Carl G. Schrøder.**

Ekspedition:

Malmö, Spångatan 28.

„Brand"

Red.: *Hinke Bergegren.*

Organ för socialistiska ungdomsförbundet i Sverige.

Hver dansk revolutionær, som vil følge med den revolutionære Socialisme i Sverrig, bør købe og læse „Brand".

Ekspedisjon: Odengatan 56, Stockholm.

Axel Holmström.

Die freie Generation.

Dokumente zur Weltanschauung des Anarchismus.

Verlag M. Lehman, Berlin, Dresdenerstr 80-82

Koster pr. Enkeltnummer iberegnet Postpenge 35 Øre. Udkommer en Gang om Maaneden.

Alle anarchistische Blätter werden aufgefordert Tausch-Exemplaren an unser Redaktion:

Joh. Mortensen, Nørrebrogade 90, 3. o. G.

Nous demandons à toutes les gazettes anarchistes des exemplaires d'éhange envoyer aprés l'adresse:

Joh. Mortensen, Nørrebrogade 90, 3. o. G.

All communications, exchanges etc. for „Skorpionen" to be adressed our expedition:

Joh. Mortensen, Nørrebrogade 90, 3. o. G.

Meningsfæller!

Støt Bladet ved at arbejde for dets Udbredelse paa Værksteder og Arbejds-Pladser!

Nørrebros Centraltrykkeri

Blaagaardsgade 29.

Telefon Nora 451.

Specialitet:

Bøger, Blade, Tidsskrifter, Kataloger, Prislister

etc. etc.

Omsorgsfuld Udførelse. Yderst moderate Priser.

Trykt i Nørrebros Centraltrykkeri Kbhvn.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS